Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 154/2016
18.05.2017. година
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, судије Гордане Ајншпилер Поповић и судије Бранка Станића, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца – противтуженог „АА“, ..., кога заступа Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца „ББ“, ..., кога заступа Миодраг Јовановић, адвокат из ..., ради дуга по тужби и противтужби, одлучујући о предлогу туженог-противтужиоца за допуну пресуде Врховног касационог суда Прев 154/16 од 28.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац-противтужени „АА“, ... да туженом-противтужиоцу „ББ“, ..., на име трошкова ревизијског поступка плати износ од 356.016,00 динара динара у року од осам дана од дана пријема преписа одлуке.

II ОДБИЈА СЕ захтев туженог противтужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду П бр.2122/15 од 28.05.2015. године, у ставу првом изреке укинуто је решење о извршењу на основу веродостојне исправе тога суда Ив 793/13 од 28.01.2013. године у целости. Ставом другим одбијен је тужбени захтев тужиоца противтуженог којим је тражио да се обавеже тужени-противтужилац да му на име главног дуга исплати износ од 20.080.480,46 динара са законском затезном каматом почев од 10.01.2013. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке усвојен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца и обавезан тужилац противтужени да му исплати износ од 1.490.423,55 динара са законском затезном каматом и то на износ од 727.602,40 динара почев од 08.05.2012. године, па до исплате на износ од 762.821,15 динара почев од 05.06.2012. године па до исплате. Ставом четвртим обавезан је тужилац противтужени да на име трошкова парничног поступка туженом-противтужиоцу плати износ од 909.539,00 динара.

Одговором на жалбу тужени је оспорио наводе жалбе као неосноване и предложио да се иста одбије као неоснована. Трошкове је опредељено тражио.

Одлучујући о жалби тужиоца, Привредни апелациони суд у Београду пресудом Пж бр.5254/15 од 10.03.2016. године, у ставу I изреке преиначује пресуду Привредног суда у Београду П бр.2122/15 од 28.05.2015. године, тако што остаје на снази решење о извршењу на основу веродостојне исправе привредног суда у Београду Ив 793/13 од 28.01.2013. године, у делу у којем је обавезан тужени да тужиоцу плати дуг у износу од 20.080.480,46 динара са законском затезном каматом од 10.01.2013. године па до исплате и за трошкове извршења у износу од 387.502,00 динара. Одбија као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавеже тужилац-противтужени на исплату износа од 1.490.423,55 динара са законском затезном каматом и то на износ од 727.602,40 динара почев од 08.05.2012. па до исплате и на износ од 762.821,15 динара почев од 05.06.2012. године па до исплате. Обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име трошкова поступка плати износ од 1.022.752,00 динара. Ставом другим обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 78.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени-противтужилац је благовремено изјавио дозвољену ревизију из свих законских разлога, а трошкове је опредељено тражио.

Врховни касациони суд пресудом Прев 154/16 од 28.12.2016. године усваја ревизију туженог-противтужиоца те преиначава пресуду Привредног апелационог суда Пж бр. 5254/15 од 10.03.2016. године тако што одбија жалбу тужиоца-противтуженог као неосновану и потврђује првостепену пресуду, Привредног суда у Београду П бр.2122/15 од 28.05.2015. године, али не одлучује о трошковима ревизијског поступка.

Поднеском од 05.05.2017. године тужени противтужилац предлаже допуну пресуде Врховног касационог суда Прев 154/16 од 28.12.2016. године у смислу члана 356. Закона о парничном поступку, с обзиром да истом није одлучено о трошковима другостепеног поступка који се односе на одговор на жалбу као ни о трошковима ревизијског поступка и то за састав ревизије 78.000,00 динара, таксе на ревизију 780.000,00 динара и ревизијску одлуку 1.170.000,00 динара по АТ и ТТ.

Ценећи предлог туженог – противтужиоца за допуну пресуде у смислу члана 356 Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је исти благовремен (изјављен десети дан након експедовања ревизијске одлуке пуномоћнику туженог) и основан, јер о истима пресудом од 28.12.2016. године није одлучено.

Стога је ревизијски суд на основу овлашћења из члана 165. став 2 Закона о парничном поступку у вези са чланом 153. став 1, 154 и 163 истог Закона, туженом-противтужиоцу досудио стварне и потребне трошкове у износу од 356.016,00 динара који се односе на састав ревизије у износу од 78.000,00 динара, таксу на ревизију у износу од 139.008,00 динара и таксу на ревизијску одлуку у износу од 139.008,00 динара по ТТ и АТ, а како је наведено у изреци одлуке под I.

Решавајући по захтеву туженог-противтужиоца за накнаду трошкова насталих поводом одговора на жалбу, Врховни касациони суд је закључио да одговор на жалбу није био нужан у овој правној ствари, па самим тим и трошкови који су настали поводом састава одговора на жалбу, а односе се на судску таксу и накнаду за састав одговора, не представљају нужне трошкове који би се у смислу члана 154. Закона о парничном поступку досудили на терет тужиоца, па је стога применом одредби члана 165. истог закона одлучио као у ставу II изреке.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић